

Til:

Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug
Departementet for Forskning og Miljø

Notat angående narhvaler i Melville Bugten og Østgrønland

En artikel skrevet af narhvalforskere fra Grønland i samarbejde med hvalforskere fra Canada, Norge og IUCN's hval-specialist gruppe om situationen for narhvaler i Grønland er netop blevet publiceret i tidsskriften Science¹. Artiklen forklarer kort, hvordan flere af de grønlandske narhvalbestande er i nedgang og efterhånden er så små, at den fangst, der foregår, ikke længere er bæredygtig. Artiklen advarer om, at visse lokale bestande er i fare for at uddø. For at undgå dette må menneskelige aktiviteter såsom fangst og andre forstyrrelser forvaltes, så der tages hensyn til de enkelte delbestande. Hver delbestand har sine specielle miljøforhold og udnyttelseshistorie.

I Melville Bugt har fangsten af narhvaler formentlig ikke været bæredygtig i et årti eller mere. Fra 2007 til 2019 er det område i Melville Bugt som narhvalerne benytter indskrænket med 84%. I perioden 2015 til 2019 anbefalede den Nordatlantiske Havpattedyrkommission (NAMMCO) og den Grønlandsk-Canadiske Kommission for Bevaring og Forvaltning af Narhval og Hvidhval at der højst må fanges 280 narhvaler, men det er vurderet, blandt andet via fangststatistik fra Grønlands Selvstyre, at mindst 423 narhvaler blev taget i denne periode.

I 2017 anbefalede den videnskabelige komité i NAMMCO, at de årlige fangster af narhvaler i Østgrønland skulle reduceres til mindre end 20 dyr pr. år, og at ingen narhvaler skulle tages syd for 68°N. Disse anbefalinger blev gentaget i 2018. I 2019 ændrede den videnskabelige komité i NAMMCO disse anbefalinger til et moratorium (=ingen fangst) for narhvalfangst i hele Østgrønland baseret på forbedrede populationsmodeller. Fangsterne i Østgrønland fra 2017 til 2019 udgjorde imidlertid 268 dyr. Effekterne af denne overfangst kan ses på tællingerne, samt i et fald i andelen af hunner, en overrepræsentation af gamle hanner, og en mangel på kalve og unge dyr. Kvoten for 2020 er på 58 narhvaler, hvilket udgør en reel risiko for den fortsatte eksistens af narhvaler i Sydøstgrønland.

Når det gælder klimaændringerne i Arktis, anses narhvalen for at være den mest følsomme art blandt havpattedyrene, fordi de er tilpasset meget koldt vand, er afhængige af havis, ernærer sig på få arter af fisk og blæksprutter, har en relativ lille udbredelse og er meget påvirket af menneskelige forstyrrelser. Hvis man vil bevare narhvalerne i hele deres udbredelsesområde, er det derfor af største vigtighed at følge den videnskabelige rådgivning for de delbestande af narhvaler, der er i nedgang. I kraft af den meget tætte tilknytning som narhvalerne har til bestemte områder, er det usandsynligt, at individer fra andre bestande vil re-kolonisere lokaliteter, hvor arten er blevet udryddet. I artiklen i Science advarer forskerne om, at tabet af en lokal bestand af narhvaler i Grønland vil være et varigt tab af den lokale biodiversitet.

Med venlige hilsener,

Fernando Ugarte

¹ <https://science.sciencemag.org/content/370/6515/416.1>